

Justiits- ja Digiministeerium
Suur-Ameerika 1
10122 Tallinn
info@justdigi.ee

Teie: 10.10.2025 nr 8-1/8250-1

Meie: 5.11.2025 nr 40

Võlaõigusseaduse ja tarbijakaitseseaduse muutmise seaduse eelnõu

Pangaliit tänab võimaluse eest avaldada arvamust seoses võlaõigusseaduse ja tarbijakaitseseaduse muutmise seaduse eelnõuga (edaspidi eelnõu).

Tervitame eelnõu ettevalmistaja lähenemist direktiivi (EL) 2023/2673 ülevõtmisel, mis kaasajastab finantsteenuste kauglepingute reegleid, viies need kooskõlla tarbija õiguste direktiivi raamistikuga ning tagades selgemad reeglid eelinformatsioonile ja taganemisõigusele jne. Eelnõu on järginud maksimumharmoniseerimise põhimõtet ja täpsustab erireeglite prioriteeti sektorispetsiifiliste EL õigusaktide osas nendes valdkondades, kus need juba vastavaid valdkondi reguleerivad (eelinformatsioon, taganemisõigus, piisavad selgitused).

Järgnevalt Pangaliidu liikmespankade tagasiside eelnõu osas.

A. ÜLDINE:

1. Toetame mõistete täpsustamist VÕS § 52 lõige 3 - finantsteenuse definitsiooni osas.
2. VÕS § 53 lõike 5 puhul toetame üld- ja erinormide prioriteetsuse sätestamist, kuid lisame, et seletuskirja tasemel oleks tervitatav täpsustus, et ei jääks ebaselgeks, kas kehtib "kõik või mitte midagi" lähenemine.
3. VÕS § 54 lõike 1 täiendamine punktiga 13 - Selgusetuks jääb, mida konkreetselt mõeldakse „internetipõhise kasutajaliidese kaudu“ sõlmitud lepingute all. Eelnõu seletuskiri jätab selle küsimuse ebaselgeks ja annab ruumi tõlgendustele, mis on praktilise rakendamise seisukohalt olulised. Seletuskirjas on eelnõu p 42) juures sedastatud: „Internetipõhise kasutajaliidesena toob ülevõetav direktiiv näitlikult välja veebisaidi või rakenduse (põhjendus 37). Euroopa Liidu digiteenuste määrus (Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2022/2065) defineerib internetipõhist kasutajaliidest tarkvara, sealhulgas veebisaidi või selle osana, ja rakendusena, sealhulgas mobiilirakendusena (art 3 punkt m). Siiski ei anna direktiiv kõigile küsimustele selgeid vastuseid. Näiteks jääb selgusetuks, milliste lepingute puhul tuleb edaspidi taganemisnuppu pakkuma hakata. Kindel on see, et posti või telefoni teel saabunud tellimuste puhul seda kohustust ei teki. [...] Internetipõhist kasutajaliidest mõistetakse Euroopa Liidu õigusaktides väga üldiselt, sest tarkvara on põhimõtteliselt kõik, millega tarbija ostu sooritades kokku puutub, alustades veebilehega ning lõpetades e-kirja kaudu tellimuse kinnituse saamisega.“ Praktikas kasutatakse sageli

nõ pooldigitaliseeritud lepingu sõlmimise viise, mille korral lepingu sõlmimisele eelnev toimub e-kirjade vahendusel, kuid leping tõstetakse allkirjastamiseks allkirjastamisportaali (nt DocuSign, DigiDoc). Jääb selgusetuks, kas sellisel juhul on ettevõtjal kohustus luua taganemisnupp. Samuti jääb selgusetuks, kas näiteks e-posti teel sõlmitud lepingu korral peab krediidiandja looma taganemisnupu. Isesenest on tegemist krediidasutuse mõjualast väljaspool oleva keskkonnaga, kuid krediidasutusel oleks võimalik luua vastav taganemisnupp internetipanka. Mh viitab seletuskiri, et hüperlingi saatmine võib olla piisav.

4. Loetavus (VÕS § 54¹ lg 1 sissejuhatus) - teeme ettepaneku võimalusel töötada välja juhend, mis määratleb loetavuse praktilised nõuded: fondi miinimumsuurus, kontrast, hüperlinkide mõõdukus jne - vältimaks erinevat tõlgendust. Võimalusel saab lähtuda ka toodete ja teenuste ligipääsetavuse seaduse mõttest ja kohalduvatest standarditest, et vältida dubleerivaid nõudeid.
5. VÕS § 54¹ lõiget 1 täiendatakse punktidega 7¹ ja 7² - Eelnõu paneb ettevõtjale kohustuse asjakohasel juhul teavitada makse hilinemise või tasumata jätmise tagajärgedest. Seletuskiri möönab, et *direktiiv ei selgita lähemalt, mida peetakse silmas, kui räägitakse teabest hilinevad või tasumata jäänud maksete tagajärgede kohta*. Mh pakub seletuskiri välja, et loogiliselt võib oletada, et tarbija jaoks võiks oluline olla info viivise ning sissenõudmiskulude kohta ja asjakohasel juhul maksehäireregistrit puudutav teave. Õiguskindluse tagamiseks tuleks täpsustada, kas Eesti seadusandja loeb nimetatud kolm kategooriat (viivis, sissenõudmiskulud, info maksehäireregistri kohta) ammendavaks miinimumiks, mida alati esitada tuleb või on tegemist näitliku loeteluga?
6. VÕS § 54¹ lõiget 1 täiendatakse punktidega 13¹ ja 13² - Kuidas tuleks praktilisi juhiseid (§ 54¹ lg 1 p 13¹) esitada seoses uue taganemisnupu (§56⁴) funktsiooniga? Kas piisab juhiseist, mis viitab taganemisnupule?
7. VÕS § 54¹ lg 1¹ ja 1² - teeme ettepaneku selgitada seletuskirjas, millised kanalid kvalifitseeruvad "kiireks ja tõhusaks suhtluseks" täpsustades vajadusel nõutud vastamisajad ja automatiseeritud toe kasutamise tingimused.

Arusaadavalt on sätte eesmärk ajakohastada infokanalite loetelu, jääb ebaselgeks kirjavahetuse säilitamisega seonduv. Paragrahvi 54¹ lg 1 p 1¹ kohaselt peab ettevõtja tagama, et tarbijal on võimalus säilitada kirjavahetus püsival andmekandjal. Seejuures on seletuskirjas sedastatud, et kõne alla võiks tulla vestlusrakenduse kasutamine. Praktikas ei ole võimalik vestlusrakenduse vahendusel toimunud vestlust püsival andmekandjal säilitada. Ebaselgeks jääb, mida täpselt peab ettevõtja tegema, tagamaks tarbijale võimalus sidevahendi kaudu toimunud kirjavahetuse säilitamist püsival andmekandjal (nt kui suhtlus toimub vestlusrakenduses, kas ettevõtja peab pakkuma vestlusaknas „laadi alla“ nuppu?).

8. VÕS § 54¹ lõigete 8 ja 9 muutmise - Sätete sõnastus ei vasta normitehnika reeglitele. Palume kontrollida, kas ilmselt on mõeldud viiteid „käesoleva paragrahvi lõikele 1“, mitte „käesoleva lõikele 1“, kuna lõiked, mis seda sätestavad on 8 ja 9.
9. VÕS § 55¹ lõikesse 1 plaanitakse lisatakse lause: *Taotluse korral esitatakse see teave puudega isikute, sealhulgas nägemispuudega isikute jaoks sobilikus ja juurdepääsetavas vormingus.*
Seletuskiri selgitab vormingut muu hulgas järgmiselt: *Sellela nähakse ette, et taotluse korral esitatakse lõikes 1 osutatud teave puudega isikute, sealhulgas nägemispuudega isikute jaoks sobilikus ja juurdepääsetavas vormingus. Siin on näiteks nõutav, et (nägemis)puudega tarbija saaks lepinguelse teabe talle isiklikult sobivas püsivas vormingus, mis võimaldab tal hiljem sellele uuesti viidata, näiteks punktkirjas dokumendi abil. Ei ole välistatud, et tegu võiks olla ka audiovorminguga.*

Toodete ja teenuste ligipääsetavuse seadus (LPS) ja selle rakendusakt, mis jõustusid 28.06.2025, näevad muu hulgas ette finantsteenuste ligipääsetavuse nõuded. Nii näiteks on LPS §-s 4 sätestatud, et *Teenuse osutamisel kasutatakse funktsioone, tavaid, põhimõtteid, menetlusi ja teenuse toimimises tehtavaid muudatusi, mis vastavad puudega inimeste vajadustele, tagades neile teenuse maksimaalse kasutatavuse. Teenuse elemendid peavad olema vastavate tugitehnoloogiatega koostalitlusvõimelised. Rakendusmääruses on tugitehnoloogia defineeritud kui kõik elemendid, seadmete osad, teenuse- või tootesüsteemid, sealhulgas tarkvara, mida kasutatakse selleks, et suurendada, säilitada, asendada või parandada puudega inimeste funktsionaalset võimekust või leevendada või kompenseerida vaegusi, piiratud tegevusvõimet ja osalemise piiratust.*

Seega ei ole sätestatud teenuse osutajale kohustust esitada teenuse kohane teave isiklikult sobivas vormingus, samuti ei ole finantsteenuste osutamise korral kohustust esitada või vastu võtta punktkirjas dokumente. Eeldame, et enamasti, kui on nõutud lepingu sõlmimisel, ei saa nõuda ka lepingu lõpetamisel või sellest taganemisel. Sellest tulenevalt palume seletuskirjas olev ja eelnevalt tsiteeritud isiklikult sobivale vormingule ja punktkirjale viitav lause asendada viitega toodete ja teenuste ligipääsetavuse seaduse nõuetele.

Seletuskirjast lähtuvalt on Saksamaal *sarnane taganemisfunktsiooni reeglistik juba riigisiseses õiguses olemas*. Ei ole teada, kas Saksamaal praegu kehtiv taganemisnupu lahendus on sätestatud täpselt selliselt, nagu see on ette nähtud direktiivis ja plaanitakse üle võtta Eesti õigusaktidesse. Palume seepärast eemaldada seletuskirjast teksti viidetega Saksamaa kohtupraktikale taganemisnupu kujundamise ja funktsionaalsuse kohta, st lk 46 viimase lõigu algusest: *Eelviidatud analüüsis toob Karin Sein välja, et Saksamaa kohtupraktikast võib leida juba esimesi lahendeid selle kohta, kuidas taganemisnupu kujundus peaks välja nägema, et vastata nõuetele, st olla tarbijale lihtsasti kättesaadav. Näiteks asus Düsseldorfis asuv liidumaa ülemkohus (Oberlandesgericht Düsseldorf) seisukohale, et seaduse nõuded ei ole täidetud juhul, kui klient suunatakse pärast taganemisnupule vajutamisest edasi mitte ühele, vaid mitmele veebilehele ja kui ta jõuab*

taganemise kinnitamise nupuni alles siis, kui on enne sisestanud mitmeid andmeid ja pidanud vajutama veel ühele nupule. Kohus rõhutas, et seaduse kohaselt peaks nii kliendi identifitseerimine kui ka kinnitamisnupule vajutamise võimalus asuma ühel veebilehel ning seaduse järgi kaheastmelist lepingu lõpetamise protsessi ei tohi veel ühe veebilehe lisamisega muuta kolmeastmeliseks.

Tehtavad muudatused ei ole seotud üksnes taganemisnupu lisamisega. Taganemine tema uues vormis ei ole üksnes tarbija poolne taganemisavalduse esitamine, vaid sellega kaasnevad ka ettevõtja kohustused, nt kinnituse saatmine, mille kaupleja peab uue lisatava VÕS § 56⁴ lg 4 kohaselt tarbijale saatma taganemisteate kättesaamise kohta, tehes seda põhjendamatu viivitusega pärast tarbija poolse teate kättesaamist (seletuskirja lk 48). Ettevõtja peab lisama omapoolsesse kinnitusse mh taganemisteate sisu ning selle esitamise kuupäeva ja kellaaja kohta. Seega ei ole taganemisnupu ja sellega seonduva arendamine on vähese kulu ja tähtsusega. Eriti keeruline on see arendus suurte süsteemidega töötavatele krediitiasutustele, kus esiteks klientide arv on suur ja ei saa lootma jääda, et taganemise kinnitusi saab efektiivselt saata manuaalselt, ja kus teise aspektina peab arvestama olemasolevate süsteemide keerukust ja kaasneva arendustegevuse ulatust (nii ajalises kui ka kaasnevate kulude vaates).

Lisaks, arvestades direktiivis sätestatud (*saadab kaupleja tarbijale **põhjendamatu viivitusega***), palume teha täienduse VÕS § 56⁴ lõikesse 4 ja lisada sõna „põhjendamatult“, pakkudes sõnastuseks: *Ettevõtja peab kinnituspõhise või sellesarnase funktsiooni abil kinnitatud taganemisavalduse kättesaamist **põhjendamatult** viivitamata kinnitama püsival andmekandjal. Tarbijale saadetud kinnitusest peab nähtuma taganemisavalduse sisu ning edastamise kuupäev ja kellaeg.*

Palume seletuskirjas täpsustada kas näiteks ekraanilugerile hõlpsalt loetav versioon informatsioonist vastab samuti antud sätte tingimustele. Palume seletuskirjas täiendavalt selgitada kas see tähendab, et nõ tavakliendile, kes ei ole selleks soovi avaldanud ei pea saatma teavet sellisel kujul, et seda oleks võimalik näiteks ekraanilugeriga lugeda.

10. VÕS §-i 55¹ lõike 2¹ lisamine - kas oleme õigesti aru saanud, et kui § 54¹ lõikes 1 sätestatud teave on tarbijale vabalt kättesaadav ja kergest leitav, näiteks internetipangas vastava lepingu sõlmimist võimaldavas alajaotuses tüüp tekstina, siis saab seda lugeda esitatuks rohkem kui üks päev enne lepingu sõlmimist ja lõikes 2¹ toodud täiendavat teavitust ei ole vaja teha.
11. VÕS § 55¹ täiendatakse lõigetega 2¹ ja 2² - palume täpsustada, mis on „tehniliselt piirav sidevahend“? Seletuskirjas on näitena mainitud mobiiltelefoni – kas see tähendab, et „kihiti“ esitamist tuleb kasutada üksnes siis, kui ettevõtja tuvastab, et tarbija kasutab mobiilset seadet? Aga kui tegemist on tahvelarvutiga, poolitatud veebibrauseriga vms? Kui teave esitatakse elektroonilisel kujul (ehk võib eksisteerida olukord, mil tarbija ei saa kogu infot vähemalt visuaalselt korraga haarata) kas sellisel juhul võib ettevõtja kasutada vaikimisi kihitina esitamist kõikide seadmete puhul?

Lisatava sätte kohaselt tuleb juhul, kui lepingueelne teave esitatakse hiljem kui üks päev enne finantsteenuse lepingu sõlmimist, saadab ettevõtja tarbijale meeldetuletuse lepingust taganemise võimaluse kohta. Palume selgitada kas antud sätte rakendub ka olukorras, kus lepingueelne teave edastatakse kliendile koos kogu lepingu paketi, sealjuures ei ole kliendil mingit survet lepingu allkirjastamiseks kohe või ka järgmisel päeval, kuid klient otsustab lepingu allkirjastada vähem kui ühe päeva möödudes.

12. VÕS § 55² lõige 2 - piisavad selgitused ja inimsekkumine - teeme ettepaneku sätestada inimsekkumise nõudmise korral selle teostamise kohustus mõistliku reageerimisajaga.
13. VÕS § 56⁴ - taganemisnupu rakendamine - teeme ettepaneku seadusandjal selgelt sätestada kohustuse ulatus vaid ettevõtja mõjualasse jääva keskkonna suhtes.
14. TKS § 18¹ - tumemustrite keeld - üldine sõnastus võib luua jõustamisel väljakutseid ning teeme ettepaneku seadusandjal keelatud võtteid seletuskirjas täpsustada. Nii eelnõu kui seletuskirja järgi on keelatud lahendused, kus „teenuse lõpetamine“ on keerukam võrreldes kasutajaks registreerumisega. Oluline on täpsustada, mida peetakse silmas „teenuse lõpetamine“ all? Kas see hõlmab üksnes teatava teenusest loobumist, nt püsikorraldusest või laieneb ka sellistele toimingutele nagu lepingute lõpetamine/lepingust taganemine (st lepingu lõpetamine ei tohi olla keerulisem kui lepingu sõlmimine)? Kas eelistatud valik (nt eelvalitud linnuke „Nõustun tingimustega“) loetakse keelatud manipuleerivaks lahenduseks?

B. TARIJAKREDIIDILEPINGUID PUUDUTAV

Kohaldamisala

1. Kas panga kasuks käenduslepingule, mille tingimused on tarbijaga läbi räägitud vaid e-kirjadega ning leping sõlmitud digiallkirjadega, tuleb samuti 2. ptk 4. jao sätteid kohaldada? Tarbija sellise käenduse andmise eest pangale eraldi tasu ei maksa, kuid võtab käenduslepinguga endale laenu võrreldava kohustuse.
2. Kas 2. ptk 4. jaos toodud tuleb kohaldada ka tarbijakrediidilepingu lisakokkuleppele, millega lepingu esialgseid tingimusi muudetakse?
3. VÕS § 53 lg 5 teine lause: Peaks ütlema, et muudatustega tehakse veel raskemini jälgitavamaks see, mis sätted VÕS-i mis jaost tuleb näiteks tarbijakrediidilepingute osas kohaldada. VÕS § 53 lõikes 5 sätestatakse üldiselt küll see, et 2. ptk 4. jao sätteid ei kohaldata, kui teatud lepinguliigi kohta kehtib EL direktiivist tulenevalt teistsugune reeglistik, kuid see ei anna selget vastust sellele, kas näiteks sidevahendi teel sõlmitud tarbijakrediidi korral kohalduvadki ainult VÕS tarbijakrediidi jaos toodud sätted lepinguelse teabe, selgituste ja taganemise osas. Selline lahendus, s.t VÕS § 53 lg 5, jätab ikkagi ebaselgeks, kas vastuse saamiseks tuleb võrrelda vastavaid direktiive või hoopis VÕS vastavaid sätteid, ning kui sätete sõnastuses on erisused, siis milline säte VÕS-ist kohaldub. Lisaks – VÕS § 53 lg 5 sõnastus räägib vaid lepinguelse teabe andmise, tarbija taganemisõiguse ja selle teostamise tagajärgede ning ettevõtja piisavate selgituste andmise kohustusest. See tingib igakordse vajaduse süvaanalüüsida, et mis etapp toote pakkumisel on hõlmatud VÕS § 53 lg 5 tooduga ja mis mitte. VÕS 2. ptk 4. jaos toodud ei saa pidada 22. ptk suhtes üldnormiks pelgalt tema asukoha tõttu VÕS-is. Pigem saab tuletada vastupidist - kui lepingu sõlmimise viisiks on

sidevahendi kasutamine, siis lisanduvad valitud viisist tulenevalt asjakohased erinormid. Arvestades, et vastavad reeglid on tarbija kaitsmiseks, siis peaks ka tarbijal ilma erialaspetsialisti abita olema võimalik neis orienteeruda. Hetkel ei saa seda jaatada. Kõik see toob kaasa vaid asjatuid tarbija pöördumisi, mis omakorda suurendab asjatult toote pakkujate halduskoormust.

Lepingueelne teave

1. Kas mõistame õigesti, et tarbijakrediidi korral § 54 ei kohaldu, sest § 54¹ on erinormiks ning kui tarbijale on esitatud tarbijakrediidi teabeleht, siis on lepingueelse teabe esitamise nõuded täidetud, vt § 403¹ lg 9. Kui nii on, siis seletuskirjas võiks seda selgelt öelda.
2. Kas mõistame õigesti, et VÕS § 54¹ toodu tarbijakrediidile ei kohaldu, sest VÕS § 403¹ kehtestab lepingueelsele teabe esitamisele teistsuguses sõnastuses regulatsiooni? Kui see nii on, siis võiks seda seletuskirjas selgelt öelda.
3. VÕS § 54¹ lg 1 p 13, 13¹ ja 13²: Kas tarbijakrediidi korral jääb taganemist reguleerima vaid VÕS §-s 403¹ ja 409 toodu? Hetkel jääb arusaamatuks, kuidas eeltoodud paragrahvidega p-s 13, 13¹ ja 13² toodu suhestub.
4. Vaatamata sellele, mida seletuskirjas üld- ja erinormi kohaldamise kohta on öeldud, kas mõistame õigesti, et § 54³ kohaldub ka tarbijakrediidile?
5. Kuidas VÕS § 55¹ toodu suhestub VÕS §-s 403¹ ja 410 tooduga? Millises paragrahvis toodust tuleb sidevahendi abil sõlmitud tarbijakrediidilepingu korral lähtuda?
6. Kas VÕS § 55¹ lg 3 ja 4 tühistamisest järeldub, et lg 2² kohaldub ikkagi ka tarbijakrediidile? Seletuskiri seda ei selgita, kuigi öeldakse, et tuleb lähtuda erinormi prevalentsist. Samas CCDII ei sätesta VÕS § 55¹ lg-s 2² toodud kihilisuse kohta midagi.

Tarbijale selgituste andmine

7. Kuidas suhestub VÕS § 55² §-ga 403⁵. Kas viimane jääb krediidilepingute osas erinormiks ning mitte ükski säte VÕS §-st 55² täiendavalt ei kohaldu? Või tuleb kohaldada vaid VÕS § 55² lg-s 2 toodut, sest CCD2 ei reguleeri käitumist n-ö juturoboti kasutamise olukorras?

Taganemisõigus ja selle tagajärjed

1. Kuidas suhestub VÕS §-s 56 toodu (eriti lg 2) VÕS §-ga 409 seni, kuni VÕS §-i 409 muudetakse tulenevalt CCD2-st?
2. Kui on VÕS § 57 lõikes 1 kirjeldatud olukord, siis kas VÕS § 57 lõikest 2 tulenevalt jääb kehtima põhimõte, et tarbijalt ei saa krediidiandja nõuda ka intressi maksmist (mille tasumist saaks tarbijalt nõuda VÕS § 409 lõikest 3 tulenevalt)?

Kokkuvõtlikult hindaksime eelnõu ja seletuskirja osas juhendmaterjalide täpsustamist seletuskirja või täiendava materjali kujul:

- Taganemisnupu tehnilised standardid.
- Tumemustrite selgitused - keelatud ja lubatud praktikad visuaalsete näidetega.

C. MUUD KOMMENTAARID

1. VÕS § 52 lõike 3 plaanitav sõnastus „(3) Finantsteenuseks käesoleva jao tähenduses loetakse investeerimis-, krediidi-, kindlustus-, panga- ja makseteenuseid ning kogumispensioniga seotud teenuseid.“

Selle sätte juures jääb ebaselgeks, mida mõeldakse „kogumispensioniga seotud teenuste“ all ja arvestades meie kogumispensionide süsteemi korraldust jääb arusaamatuks, kuidas ja mis ulatuses peaks või saaks taganemisõigust rakendada kogumispensionitega seotud teenuste suhtes. Samuti on kogumispensionitega seotud teenustega seoses ebamäärane

Kogumispensioni pakkumisega on seotud näiteks fondivalitseja, tema poolt volitatud turustajad/agendid, kontohaldurid (pangad) ja AS Pensionikeskus. Ei ole arusaadav, keda tuleks lugeda ettevõtjaks, kelle suhtes teavitamise, taganemise võimaluse pakkumise jne kohustused kehtivad. Kogumispensionite teenused toimivad kontohalduri vahendusel pensioniregistrile esitavate avalduste alusel. Kontohaldur (pank) ei ole kogumispensionide teenuste osutaja vaid üksnes vahendab pensioniregistri teenuseid, sh pensioniregistri poolt sätestatud tüüpavalduste ja nende poolt loodud süsteemi alusel ja vahendusel. Sidevahendi abil kogumispensionitega seotud teenuste suhtes rakendamine vajab täiendavat selgitamist ja reguleerimist. Arvestama peab, et näiteks pensionifondide maksevabaks muutmise, vahetamise ja väljumise avalduste alusel tehakse vahetus/väljumistehingud kolm/neli korda aastas ning lisades sinna veel ooteajaks taganemise tähtaja, on tarbijale eelduslikult arusaamatu ja võib olla vastuolus kogumispensionide seaduses sätestatuga. Näiteks KoPS § 25 lg 8 sätestab kuupäevad, milliseks peab oleva vahetusavaldus esitatud ja registripidajale laekunud ning lg 9 sätestab, et kuni eelmises lõikes toodud avalduste esitamise tähtpäevani saab avaldust muuta, esitades uue avalduse. Soovides rakendada selles olukorras täiendavat taganemise õigust, oleks õiguskindluse tagamiseks vaja muuta ka KoPS'i.

Lisaks tuleks täpsemalt sätestada, kes peaks teavitamiskohustust täitma ja kelle kaudu taganemisavaldusi peaks saama esitada.

2. VÕS § 54¹ lg 1 p 10 finantsteenusega kaasnevad erilised riskid, mis on tingitud finantsinstrumentide või finantstoimingute eripärast või finantsteenuste hinna sõltuvusest finantsturgudest, mida ettevõtjal ei ole võimalik mõjutada, ning asjaolu, et tulevikuproгноos ei sõltu varasemast tulemusest

– on küll suures osas juba praegu VÕS'is olemas, kuid palume kaaluda selle lõpu „tulevikuproгноos ei sõltu varasemast tulemusest“ muutmist, viies selle analoogia korras vastavusse investeerimisfondide seaduse § 82 lõikes 1 sätestatuga ja pakume uueks sõnastuseks „eelmiste perioodide tootlus ei garanteeri järgmiste perioodide tootlust“.

Loodame, et Justiits- ja Digiministeeriumil on võimalik Pangaliidu arvamusega arvestada ja meiepoolsetele küsimustele täiendavat selgitust anda. Vajadusel oleme valmis kohtuma.

Lugupidamisega

/allkirjastatud digitaalselt/

Katrin Talihärm

Tegevjuht